

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Strasbourg, 22. listopada 2025.
(OR. en)**

**2023/0055(COD)
LEX 2468**

PE-CONS 43/25

**TRANS 447
IA 150
CODEC 1474
JAI 1364
CATS 51
COPEN 289**

**DIREKTIVA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
O IZMJENI DIREKTIVE (EU) 2025/... U POGLEDU ODREĐENIH ZABRANA VOŽNJE**

DIREKTIVA (EU) 2025/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 22. listopada 2025.

o izmjeni Direktive (EU) 2025/...⁺ u pogledu određenih zabrana vožnje

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91. stavak 1. točku (c),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

nakon savjetovanja se Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom²,

⁺ SL: molimo umetnuti referentni broj dokumenta ST 8353/25 (2023/0053 (COD)).

¹ SL C 293, 18.8.2023., str. 133.

² Stajalište Europskog parlamenta od 6. veljače 2024. i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 29. rujna 2025. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od ... (još nije objavljeno u Službenom listu).

budući da:

- (1) Unapređenje sigurnosti na cestama glavni je cilj prometne politike Unije. U okviru politike EU-a za sigurnost na cestama za razdoblje 2021. – 2030. Komisija se ponovno obvezala na ambiciozni cilj da se do 2050. na cestama Unije broj smrtnih slučajeva i teških ozljeda približi nuli („vizija nula”) te na srednjoročni cilj da se broj smrtnih slučajeva i teških ozljeda smanji za 50 % do 2030.
- (2) Kako bi se postigao cilj poboljšanja sigurnosti na cestama, ministri prometa država članica pozvali su u Izjavi iz Vallette o sigurnosti na cestama od 29. ožujka 2017. na jačanje pravnog okvira Unije za sigurnost na cestama, a posebno su naglasili da države članice moraju surađivati u području zabrana vožnje nerezidentnih vozača.
- (3) Zbog slobodnog kretanja osoba i rastuće razine međunarodnog cestovnog prometa, zabrane vožnje često određuje država članica različita od one u kojoj vozač uobičajeno boravi ili koja je izdala vozačku dozvolu.

- (4) Trenutačno država članica koja nije država u kojoj vozač uobičajeno boravi ili koja nije država članica koja je izdala vozačku dozvolu („država članica izdavanja”) može poduzeti mjere, u skladu s nacionalnim pravom, kao odgovor na nezakonito postupanje na njezinu državnom području imatelja vozačke dozvole stečene u drugoj državi članici. Takve mjere dovode do odbijanja priznavanja valjanosti vozačkih dozvola koje su izdale druge države članice te stoga i do ograničenja prava dotične osobe na upravljanje vozilom. Međutim, doseg takvih mjera ograničen je na državno područje države članice u kojoj je došlo do nezakonitog postupanja i njihov je učinak ograničen na odbijanje priznavanja valjanosti te vozačke dozvole na tom državnom području. Stoga, ako država članica izdavanja ne poduzme nikakve mjere, ta se vozačka dozvola i dalje priznaje u svim drugim državama članicama. Takvim se scenarijem onemogućava postizanje više razine sigurnosti na cestama u Uniji. Vozači kojima je zabranjena vožnja u državi članici različitoj od države članice izdavanja ne bi smjeli izbjeći učinke takve mjere kad se nalaze u državi članici koja nije država članica u kojoj je prekršaj počinjen („država članica prekršaja”).
- (5) Kako bi se osigurala visoka razina zaštite svih sudionika u cestovnom prometu u Uniji, potrebno je utvrditi posebna pravila za provedbu zabrana vožnje koje je odredila država članica različita od one koja je izdala vozačku dozvolu osobe koja podliježe zabrani vožnje, ako su takve zabrane vožnje posljedica prekršaja kažnjivih zabranom vožnje koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive.

- (6) Međutim, za provedbu ove Direktive ne bi trebalo zahtijevati usklađivanje odredbi nacionalnog prava o definiciji prometnih prekršaja, njihovoj pravnoj prirodi i mogućim mjerama koje proizlaze iz takvih prekršaja. Konkretno, provedba zabrana vožnje u državi članici izdavanja trebala bi se provoditi neovisno o tome kvalificira li država članica prekršaja te nacionalne mjere kao upravne ili kaznene. U skladu s načelom postupovne autonomije države članice trebale bi uspostaviti svoje unutarnje postupke, u granicama svojeg nacionalnog prava, radi najbrže i najučinkovitije provedbe ove Direktive.

- (7) Ovom Direktivom ne bi se trebala dovoditi u pitanje pravila o policijskoj i pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima i o uzajamnom priznavanju povezanih sudskih odluka. Osim toga, ona ne bi trebala utjecati na mogućnost da pravosudna tijela država članica izvršavaju odluke koje su izdala, osobito odluke kaznene prirode. Konkretno, ova Direktiva ne bi trebala utjecati na prava i obveze koji proizlaze iz okvirnih odluka Vijeća 2005/214/PUP³ i 2008/947/PUP⁴, ni na prava osumnjičenih i optuženih osoba kako su predviđena direktivama 2010/64/EU⁵, 2012/13/EU⁶, 2013/48/EU⁷, (EU) 2016/343⁸, (EU) 2016/800⁹ i (EU) 2016/1919¹⁰ Europskog parlamenta i Vijeća.

³ Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne (SL L 76, 22.3.2005., str. 16., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

⁴ Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 16.12.2008., str. 102., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/947/oj).

⁵ Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26.10.2010., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/64/oj>).

⁶ Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj>).

⁷ Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/48/oj>).

⁸ Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65, 11.3.2016., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj>).

⁹ Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (SL L 132, 21.5.2016., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj>).

¹⁰ Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičene i okrivljene u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11.2016., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1919/oj>).

- (8) Cilj je ove Direktive omogućiti Uniji da poboljša sigurnost na cestama u cijeloj Uniji. Kako je Sud presudio u predmetu C-43/12¹¹, mjere za poboljšanje sigurnosti na cestama dio su prometne politike i mogu se donijeti na temelju članka 91. stavka 1. točke (c) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), ako se radi o „mjerama za poboljšanje sigurnosti prometa” u smislu te odredbe.
- (9) Zabrane vožnje koje proizlaze iz prekršaja kažnjivih zabranom vožnje obuhvaćenima područjem primjene ove Direktive mogu se sastojati od oduzimanja, suspenzije ili ograničenja prava na upravljanje vozilom, vozačke dozvole ili priznavanja valjanosti te vozačke dozvole. Stoga bi se provedba takvih zabrana vožnje u Uniji trebala postići primjenom takvih oduzimanja, ograničenja ili suspenzija vozačke dozvole od strane države članice koja je izdala vozačku dozvolu.

¹¹ Presuda Suda (veliko vijeće) od 6. svibnja 2014., *Komisija/Parlament i Vijeće*, C-43/12, ECLI:EU:C:2014:298, točka 43.

- (10) Međutim, počinjenje prekršaja nije jedina okolnost koja može dovesti do oduzimanja, suspenzije ili ograničenja prava na upravljanje vozilom, vozačke dozvole ili priznavanja valjanosti vozačke dozvole. Druge okolnosti, kao što je neispunjavanje minimalnih standarda utvrđenih u Prilogu III. Direktivi (EU) 2025/... Europskog parlamenta i Vijeća¹²⁺, također mogu dovesti do takvog oduzimanja, suspenzije ili ograničenja. Budući da se Direktivom (EU) 2025/...⁺⁺ uređuju takvi minimalni standardi, u definicijama koje se odnose na te pojmove trebalo bi pojasniti da oni obuhvaćaju sve slučajeve koji dovode do takvog oduzimanja, suspenzije ili ograničenja, a ne samo one koji proizlaze iz počinjenja prekršaja.

¹² Direktiva (EU) 2025/... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o vozačkim dozvolama, izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive (EU) 2022/2561 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Komisije (EU) br. 383/2012 (SL L, ..., ELI: ...).

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti referentni broj Direktive iz dokumenta ST 8353/25 (2023/0053 (COD)) i dopuniti odgovarajuću bilješku.

⁺⁺ SL: molimo u tekst umetnuti referentni broj Direktive iz dokumenta ST 8353/25 (2023/0053 (COD)).

- (11) Budući da su vožnja pod utjecajem alkohola, odnosno vožnja pod utjecajem alkohola, kako je definirano u pravu države članice prekršaja, vožnja pod utjecajem opojnih droga i prekoračenje ograničenja brzine, odnosno prekoračenje ograničenja brzine koja su na snazi u državi članici prekršaja za dotičnu cestu ili vrstu vozila glavni uzroci prometnih nesreća i smrtnih slučajeva u Uniji, trebalo bi posvetiti najveću moguću pažnju slučajevima koji se odnose na te prekršaje, koji bi se stoga trebali smatrati prekršajima kažnjivima zabranom vožnje za potrebe ove Direktive. Nadalje, s obzirom na njihovu težinu, prometne prekršaje koji za posljedicu imaju smrt ili tešku tjelesnu ozljedu žrtve također bi trebalo smatrati prekršajima kažnjivim zabranom vožnje obuhvaćenima područjem primjene ove Direktive. Izricanje zabrane vožnje trebalo bi zahtijevati preciznu identifikaciju vozača koji je počinio prekršaj kažnjiv zabranom vožnje i o tome se ne bi trebalo odlučivati na temelju objektivne odgovornosti kao što je činjenica da je netko posjednik vozila.
- (12) O zabranama vožnje trebalo bi obavijestiti državu članicu izdavanja u skladu s ovom Direktivom samo ako su one izrečene zbog počinjenja prekršaja kažnjivog zabranom vožnje kako je definirano ovom Direktivom.
- (13) Zabrane vožnje koje je država članica izrekla osobi koja ima vozačku dozvolu koju je izdala druga država članica trebale bi imati učinak na cijelom području Unije, pod sličnim uvjetima kao zabrane vožnje određene osobama koje posjeduju vozačke dozvole, a koje je izdala država članica koja izriče zabranu vožnje. Također s obzirom na načelo postupovne autonomije, države članice trebale bi moći slobodno odlučiti kako najbolje postići taj rezultat u skladu s njihovim nacionalnim pravom.

- (14) Država članica prekršaja trebala bi bez nepotrebne odgode obavijestiti državu članicu izdavanja o svakoj zabrani vožnje obuhvaćenoj područjem primjene ove Direktive koja je određena na razdoblje od najmanje tri mjeseca i za koju je u trenutku obavijesti preostalo razdoblje suspenzije ili ograničenja koje treba izvršiti na temelju te zabrane vožnje dulje od mjesec dana, kako bi se pokrenuli postupci potrebni za osiguravanje provedbe zabrane vožnje u državi članici izdavanja. Takve bi se obavijesti trebale slati u elektroničkom obliku putem standardne potvrde za obavješćivanje o zabrani vožnje („standardna potvrda o zabrani vožnje”) kako bi se osigurala neometana, pouzdana i učinkovita razmjena informacija među državama članicama.

- (15) Standardna potvrda o zabrani vožnje trebala bi sadržavati minimalni skup podataka kojima se omogućuje pravilna provedba ove Direktive, te bi pogotovo trebala uključivati podatke o tijelu države članice prekršaja koje je izreklo zabranu vožnje, počinjenom prekršaju kažnjivim zabranom vožnje, zabrani vožnje koja iz toga proizlazi te o osobi koja podliježe zabrani vožnje. U tu bi svrhu Komisija trebala ažurirati kodove iz dijela E Priloga I. Direktivi (EU) 2025/...⁺ u skladu s delegiranim aktom na temelju ove Direktive kako bi ti kodovi bili dostupni znatno prije konačnog datuma prenošenja ove Direktive. Korištenjem standardne potvrde o zabrani vožnje jamčit će se djelotvorna razmjena informacija bez obvezivanja država članica da dijele nerazmjernu ili prekomjernu količinu informacija.
- (16) Kako bi se osigurala brza obrada primatelja, standardnu potvrdu o zabrani vožnje trebalo bi prevesti na bilo koji službeni jezik institucija Unije koji je službeni jezik države članice izdavanja ili na bilo koji drugi jezik institucija Unije koji je država članica izdavanja prihvatila.

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti referentni broj Direktive iz dokumenta ST 8353/25 (2023/0053 (COD)).

- (17) Izricanjem zabrana vožnje kao odgovor na nezakonito ponašanje doprinosi se visokoj razini sigurnosti na cestama u Uniji. Na temelju načela uzajamnog priznavanja vozačkih dozvola izdanih u državama članicama, sve ostale države članice trebale bi moći automatski provesti mjere koje se odnose na oduzimanje, suspenziju ili ograničenje vozačke dozvole koju je izdala država članica izdavanja, pod uvjetom da osoba koja podliježe zabrani vožnje ne može predložiti valjanu ispravu kojom potvrđuje svoje pravo na upravljanje vozilom. Stoga, nakon obavijesti o određenoj zabrani vožnje i osim ako se primjenjuje ili se poziva na razlog za izuzeće, država članica izdavanja trebala bi poduzeti odgovarajuće mjere kako bi provela zabranu vožnje.

- (18) Mjera koju poduzima država članica izdavanja trebala bi se razlikovati ovisno o konkretnoj prirodi zabrane vožnje. Budući da oduzimanja, suspenzije ili ograničenja nužno imaju različite posljedice, potrebno je provesti različite postupke u skladu s nadležnostima uključenih država članica. Kad je riječ o oduzimanju, osoba koja podliježe zabrani vožnje trebala bi moći ponovno steći svoju vozačku dozvolu ili zatražiti novu vozačku dozvolu u skladu s Direktivom (EU) 2025/...⁺. Ako mogućnost oduzimanja nije predviđena u državi članici izdavanja, država članica izdavanja trebala bi suspendirati vozačku dozvolu, procijeniti sposobnost ili kompetencije imatelja vozačke dozvole za upravljanje vozilom i poduzeti sve mjere koje se nakon te procjene smatraju primjerenima. Kad je riječ o suspenziji ili ograničenju, trebalo bi omogućiti samo provedbu trajanja takvih mjera, čak i ako su zabranom vožnje predviđeni dopunski uvjeti jer je primarni cilj te suspenzije ili tog ograničenja privremeno ili djelomično spriječiti osobu koja podliježe zabrani vožnje da upravlja vozilom, a ne utvrditi kako bi ta osoba trebala ponovno steći svoju vozačku dozvolu. Međutim, time se ne bi trebalo dovoditi u pitanje pravo da se procijeni predstavlja li osoba koja podliježe zabrani vožnje rizik za sigurnost na cestama te da se donesu mjere kojima se u obzir uzima takva procjena.

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti referentni broj Direktive iz dokumenta ST 8353/25 (2023/0053 (COD)).

- (19) Država članica izdavanja trebala bi nastojati osigurati da, u okviru postojećih pravnih ograničenja nacionalnog prava, mjere koje se poduzimaju u pogledu zabrana vožnje budu u što je moguće većoj mjeri usklađene s mjerama koje je izrekla država članica prekršaja.
- (20) Ako država članica prekršaja osobi koja ima uobičajeno boravište u toj državi članici, ali ima vozačku dozvolu koju je izdala druga država članica, izrekne zabranu, država članica prekršaja ima pravo zamijeniti vozačku dozvolu u svrhu primjene te zabrane vožnje. Ako država članica prekršaja oduzme vozačku dozvolu osobi koja ima uobičajeno boravište u državi članici koja nije država članica izdavanja, država članica uobičajenog boravišta trebala bi biti odgovorna za izdavanje nove vozačke dozvole, uzimajući u obzir informacije koje je država članica izdavanja stavila na raspolaganje u mreži EU-a za vozačke dozvole, iz članka 15. stavka 1. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹³.

¹³ Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (SL L 403, 30.12.2006., str. 18., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/126/oj>)

- (21) Država članica prekršaja trebala bi moći nastaviti primjenjivati, u skladu s nacionalnim pravom i s učincima ograničenima na njezino državno područje, zabrane vožnje i sve povezane dopunske uvjete sve dok ih osoba koja podliježe zabrani vožnje ne ispuni. Osim toga, država članica prekršaja trebala bi moći odrediti zahtjeve u vezi s istekom određenog razdoblja, kao što je razdoblje tijekom kojeg je vozaču kojem je izrečena zabrana vožnje zabranjeno ponovno steći postojeću vozačku dozvolu ili zatražiti novu vozačku dozvolu („razdoblje zabrane“), a takvi zahtjevi ne bi se trebali smatrati dopunskim uvjetima u smislu ove Direktive. Tijekom takvog razdoblja zabrane država članica prekršaja trebala bi moći odlučiti ne priznati valjanost vozačke dozvole koja je ponovno stečena ili ponovno izdana u državi članici izdavanja. Međutim, nakon isteka takvog razdoblja zabrane, država članica prekršaja trebala bi priznati valjanost vozačke dozvole koju je izdala država članica izdavanja, bez obzira na to je li izdana tijekom takvog razdoblja zabrane.

- (22) Ovom se Direktivom ne bi trebale dovoditi u pitanje odredbe Direktive (EU) 2025/...⁺ u kojima se navodi da bi se vozačka dozvola trebala smatrati ukinutom, oduzetom, suspendiranom ili ograničenom, sve dok osoba koja podliježe zabrani vožnje ne ispuni sve uvjete koje je odredila država članica izdavanja, a koje ta osoba treba zadovoljiti kako bi mogla ponovno steći vozačku dozvolu ili zatražiti novu. Ako je vozačka dozvola greškom izdana podnositelju zahtjeva koji tek treba zadovoljiti takve uvjete, države članice trebale bi moći odbiti njezino priznavanje, među ostalim i nakon isteka razdoblja zabrane.
- (23) Ako je država članica izdavanja donijela mjere za provedbu zabrane vožnje i nakon toga ponovno procijenila je li osoba koja podliježe zabrani vožnje prikladna za ponovno stjecanje svoje vozačke dozvole, tu bi procjenu trebalo priznati diljem Unije, a time i u državi članici prekršaja pod uvjetom da je isteklo fiksno razdoblje koje je država članica prekršaja odredila kao dio zabrane vožnje.

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti referentni broj Direktive iz dokumenta ST 8353/25 (2023/0053 (COD)).

- (24) Mjere koje država članica izdavanja primjenjuje trebale bi služiti osiguravanju da se zabrana vožnje provodi i ne bi trebale zahtijevati novu procjenu činjenica koje dovode do zabrane vožnje.
- (25) Kako bi se zajamčilo da provedba zabrane vožnje nije u suprotnosti s načelom proporcionalnosti, temeljnim pravima ili iznimkama predviđenima pravom države članice izdavanja, primjereno je utvrditi određene razloge kojima se država članica izdavanja izuzima od obveze donošenja mjera. Države članice trebale bi moći odlučiti, s obzirom na razloge za izuzeće koji nisu obvezni, da bi takve razloge trebalo sustavno procjenjivati nadležno tijelo ili bi ih trebalo procjenjivati samo ako postoji utemeljeni razlog za mogućnost da su oni primjenjivi. U svim slučajevima osoba koja podliježe zabrani vožnje trebala bi imati mogućnost zatražiti pravni lijek u vezi s procjenom i primjenom razloga za izuzeće od strane države članice izdavanja, u skladu s pravom te države članice.

- (26) Nadalje, digitalizacijom pravila o cestovnom prometu podupiru se usluge prometnih informacija u stvarnom vremenu, čime se olakšava zakonito postupanje i vozačima omogućuje da poštuju nacionalne prometne propise, među ostalim prilikom vožnje u inozemstvu. Direktivom 2010/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴ od država članica zahtijeva se da osiguraju da statični i dinamični podaci o ograničenjima brzine koja se primjenjuju na sveobuhvatnu transeuropsku mrežu za ceste, druge autoceste i dionice primarnih cesta te na gradove u središtu gradskih čvorova budu dostupni i pristupačni putem nacionalnih pristupnih točaka, pod određenim uvjetima, najkasnije od 31. prosinca 2028. Direktivom 2010/40/EU države članice potiču se i da podatke o ograničenjima brzine učine dostupnima na drugim dijelovima svoje cestovne mreže. Direktiva sadržava klauzulu o preispitivanju koja obvezuje Komisiju na preispitivanje napretka u pogledu, među ostalim, dostupnosti i pristupačnosti podataka, i predlaganje, prema potrebi, da se do 31. prosinca 2028. prilagodi geografska pokrivenost određenih vrsta podataka koje se smatra ključnima.
- (27) U interesu sigurnosti na cestama i kako bi se osobi koja podliježe zabrani vožnje i državi članici prekršaja pružila pravna sigurnost, država članica izdavanja trebala bi provesti zabranu vožnje ili primijeniti razlog za izuzeće bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju unutar rokova za zabranu vožnje koji su propisani odredbama nacionalnog prava koji se odnose na zabranu vožnje, ako takvi rokovi postoje. Država članica izdavanja trebala bi obavijestiti državu članicu prekršaja o svakom kašnjenju.

¹⁴ Direktiva 2010/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o okviru za uvođenje inteligentnih prometnih sustava u cestovnom prometu i za veze s ostalim vrstama prijevoza (SL L 207, 6.8.2010., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/40/oj>).

- (28) Pravilna provedba ove Direktive pretpostavlja blisku, brzu i učinkovitu komunikaciju među uključenim nadležnim nacionalnim tijelima. Sva komunikacija između države članice prekršaja i države članice izdavanja u svrhu provedbe zabrane vožnje trebala bi se odvijati putem mreže EU-a za vozačke dozvole iz članka 15. stavka 1. Direktive 2006/126/EZ, a Komisija bi trebala osigurati da ta mreža ima resurse potrebne za ispunjavanje te zadaće. Nadalje, u posebnim precizno definiranim slučajevima država članica izdavanja i država članica prekršaja bez odgode razmjenjuju važne informacije u vezi s primjenom ove Direktive. Nadležna nacionalna tijela država članica trebala bi se međusobno savjetovati kad god je to potrebno radi provedbe ove Direktive, uključujući u vezi s: donošenjem mjera kojima se provode zabrane vožnje, odlukama donesenima na temelju izuzeća, prestancima zabrana vožnje i svim okolnostima koje utječu na prvotno određene zabrane vožnje, kao što su preispitivanje, od strane nacionalnih tijela, zabrane vožnje koju je prvotno odredila država članica prekršaja ili ispunjavanje dopunskih uvjeta za osobu koja podliježe zabrani vožnje u državi članici prekršaja.

- (29) Država članica izdavanja trebala bi, u mjeri u kojoj je to moguće, obavijestiti osobu koja podliježe zabrani vožnje koju je izrekla država članica prekršaja, najkasnije 20 radnih dana nakon primitka obavijesti o izrečenoj zabrani vožnje u skladu s postupcima na temelju njezina nacionalnog prava.
- (30) Nakon što provede zabranu vožnje, država članica izdavanja trebala bi osobu koja podliježe zabrani vožnje obavijestiti o donošenju mjera za provedbu te zabrane vožnje, unutar rokova za obavijesti o sličnim mjerama propisanih u njezinu nacionalnom pravu, konkretno kako bi se omogućilo ostvarivanje temeljnih prava.
- (31) Države članice trebale bi osigurati da budu dostupni odgovarajući pravni lijekovi za mjere poduzete u skladu s ovom Direktivom i da se informacije o takvim pravnim lijekovima pružaju na vrijeme kako bi se oni mogli djelotvorno iskoristiti. Međutim, ne bi trebalo biti moguće da se zabrana vožnje koju je izrekla država članica prekršaja osporava u postupku pokrenutom u državi članici izdavanja.

- (32) Zaštita fizičkih osoba pri obradi osobnih podataka temeljno je pravo. U skladu s člankom 8. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 16. stavkom 1. UFEU-a, pojedinci imaju pravo na zaštitu svojih osobnih podataka. Relevantni zakonodavni akti Unije, odnosno Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵ i Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶ trebale bi se primjenjivati na obradu osobnih podataka u kontekstu ove Direktive u skladu s njihovim područjem primjene.
- (33) Ovom se Direktivom uspostavlja pravna osnova za razmjenu osobnih podataka u svrhu provedbe zabrana vožnje koje je odredila država članica koja nije država članica izdavanja. Ta je pravna osnova u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 i Direktivom (EU) 2016/680. Osobni podaci koji se razmjenjuju s državom članicom izdavanja trebali bi biti ograničeni na ono što je potrebno za ispunjavanje obveza utvrđenih u ovoj Direktivi.

¹⁵ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

¹⁶ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

- (34) Kako bi se osigurala neometana, pouzdana i učinkovita razmjena informacija, svaka država članica trebala bi imenovati nacionalnu kontaktnu točku ili više njih za potrebe ove Direktive. Nadalje, države članice trebale bi osigurati da njihove nacionalne kontaktne točke surađuju s tijelima nadležnima za provedbu zabrana vožnje obuhvaćenih ovom Direktivom, osobito kako bi se osigurala pravodobna razmjena svih potrebnih informacija.
- (35) Države članice trebale bi moći imenovati jednu ili više nacionalnih kontaktnih točaka i nadležnih tijela za obavljanje zadaća potrebnih za provedbu ove Direktive te bi trebale moći utvrditi pravila za suradnju među tim nacionalnim tijelima kako bi se olakšala učinkovita provedba ove Direktive.
- (36) U interesu učinkovite provedbe zabrana vožnje države članice trebale bi osigurati da nadležna tijela provjeravaju pravo na upravljanje vozilom, osobito ako postoji sumnja da je dotični vozač pod zabranom vožnje, konkretno u slučajevima kada fizičke vozačke dozvole nisu oduzete.
- (37) Države članice trebale bi redovito prikupljati statističke podatke o primjeni ove Direktive i slati ih Komisiji, prvo četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive, a zatim svakih pet godina.

- (38) Nacionalni sustavi kaznenih bodova u skladu s kojima imatelj vozačke dozvole gubi ili akumulira bodove povezane s počinjenjem određenih prekršaja nisu uređeni ovom Direktivom. Države članice primjenjuju različite pristupe, kao što je uvođenje strožih mjera odmah ili usmjeravanje na ciljane kampanje provedbe i prevencije. Pri preispitivanju ove Direktive Komisija bi trebala procijeniti kako poboljšati sigurnost na cestama i olakšati državama članicama da se suoče s višestrukim izazovima, bez davanja prednosti bilo kojem pojedinačnom pristupu.
- (39) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Direktive, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu utvrđivanja formata i sadržaja standardne potvrde o zabrani vožnje. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁷.

¹⁷ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (40) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno poboljšanje sigurnosti na cestama u cijeloj Uniji predviđanjem obavješćivanja i provedbe zabrane vožnje izrečene zbog počinjenja prekršaja iz područja primjene ove Direktive, koji je obuhvaćen područjem primjene ove Direktive, u državi članici koja nije država članica izdavanja ni država članica uobičajenog boravišta, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka ove Direktive oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (41) Direktivu (EU) 2025/...⁺ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (42) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸ te je on dao mišljenje 14. lipnja 2023.,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti referentni broj Direktive iz dokumenta ST 8353/25 (2023/0053 (COD)).

¹⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

Članak 1.
Izmjene Direktive (EU) 2025/...⁺

Direktiva (EU) 2025/...⁺ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(e) obavješćivanje i provedba zabrane vožnje određene zbog počinjenja prekršaja kažnjivih zabranom vožnje u državi članici koja nije država članica izdavanja ili država članica uobičajenog boravišta.”;

2. u članku 2. dodaju se sljedeće točke:

„15. „zabrana vožnje” znači ukidanje, oduzimanje suspenzija ili ograničenje prava na upravljanje vozaču vozila s vlastitim pogonom, vozačke dozvole ili priznavanja valjanosti vozačke dozvole odlukom nadležnog tijela koja je postala izvršiva, neovisno o tome kvalificira li se to ukidanje, oduzimanje suspenzija ili ograničenje kao administrativna ili kaznena mjera i neovisno o tome je li riječ o primarnoj, sekundarnoj ili dodatnoj kazni ili sigurnosnoj mjeri;

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti referentni broj Direktive iz dokumenta ST 8353/25 (2023/0053 (COD)).

16. „ukidanje” znači poništenje prava na upravljanje vozilom, vozačke dozvole ili priznavanja vozačke dozvole, zbog administrativnih razloga kao što je neispunjavanje kriterija za dobivanje vozačke dozvole ili stjecanje vozačke dozvole prijeverom, u skladu s nacionalnim pravom države članice koja poništava pravo na upravljanje vozilom, vozačka dozvola ili priznavanje vozačke dozvole;
17. „oduzimanje” znači oduzimanje prava na upravljanje vozilom, vozačke dozvole ili priznavanja valjanosti vozačke dozvole, zbog počinjenja prekršaja, u skladu s nacionalnim pravom države članice prekršaja ili, u slučajevima kada su pravo na upravljanje vozilom, vozačka dozvola ili priznavanje valjanosti vozačke dozvole opozvani iz drugih razloga, države članice koja oduzima pravo na upravljanje vozilom, vozačku dozvolu ili priznavanje valjanosti vozačke dozvole;
18. „suspenzija” znači privremeno ograničenje prava na upravljanje vozilom, vozačke dozvole ili priznavanja valjanosti vozačke dozvole na određeno razdoblje, ili kombinacija određenog razdoblja i do ispunjenja dopunskih uvjeta, zbog počinjenja prekršaja, u skladu s nacionalnim pravom države članice prekršaja ili, u slučajevima kada su pravo na upravljanje vozilom, vozačka dozvola ili valjanost vozačke dozvole privremeno ograničeni iz drugih razloga, države članice koja suspendira pravo na upravljanje vozilom, vozačku dozvolu ili priznavanja valjanosti vozačke dozvole;

19. „ograničenje” znači djelomično ograničenje prava na upravljanje vozilom, vozačke dozvole ili priznavanja valjanosti vozačke dozvole na određeno razdoblje ili do ispunjenja dodatnih uvjeta ili kombinacija određenog razdoblja i do ispunjenja dodatnih uvjeta, zbog počinjenja prekršaja, u skladu s nacionalnim pravom države članice prekršaja ili, u slučajevima kada su pravo na upravljanje vozilom, vozačka dozvola ili valjanost vozačke dozvole djelomično ograničeni iz drugih razloga, države članice koja ograničava pravo na upravljanje vozilom, vozačku dozvolu ili priznavanje valjanosti vozačke dozvole;
20. „dopunski uvjeti” znači uvjeti, osim isteka određenog razdoblja, koje osoba koja podliježe zabrani vožnje ili mora ispuniti kako bi ponovno stekla pravo na upravljanje vozilom ili svoju vozačku dozvolu ili ponovno ostvarila priznavanje valjanosti svoje vozačke dozvole ili može ispuniti kako bi to olakšala;
21. „država članica prekršaja” znači država članica u kojoj je počinjen prekršaj;
22. „država članica izdavanja” znači država članica koja je izdala vozačku dozvolu;

23. „prekršaj kažnjiv zabranom vožnje” znači bilo koji od sljedećih prometnih prekršaja protiv sigurnosti prometa na cestama:
- (a) vožnja pod utjecajem alkohola kako je definirana u članku 3. točki (g) Direktive (EU) 2015/413 Europskog parlamenta i Vijeća*;
 - (b) vožnja pod utjecajem opojnih droga kako je definirana u članku 3. točki (h) Direktive (EU) 2015/413;
 - (c) prekoračenje ograničenja brzine kako je definirano u članku 3. točki (d) Direktive (EU) 2015/413;
 - (d) ponašanje kojim se krše prometni propisi i uslijed kojeg je vozilom s vlastitim pogonom prouzročena smrt ili teška tjelesna ozljeda druge osobe, kako je definirano u nacionalnom pravu države članice prekršaja.

* Direktiva (EU) 2015/413 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o olakšavanju prekogranične razmjene informacija i uzajamne pomoći u vezi s prometnim prekršajima protiv sigurnosti prometa na cestama (SL L 68, 13.3.2015., str. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/413/oj>).”;

3. umeću se sljedeći članci:

„Članak 15.a

Obveza obavješćivanja o zabrani vožnje

1. Država članica prekršaja nakon, prema potrebi, provjere da osoba koja podliježe zabrani vožnje nema svoje uobičajeno boravište na njezinom državnom području i ne posjeduje vozačku dozvolu koju je izdala ta država članica, obavješćuje bez nepotrebne odgode državu članicu koja je izrekla zabranu vožnje ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) zabrana vožnje predstavlja oduzimanje, suspenziju ili ograničenje prava na upravljanje vozilom, vozačke dozvole ili priznavanja valjanosti vozačke dozvole;
 - (b) zabrana vožnje određena je zbog počinjenja prekršaja kažnjivog zabranom vožnje, u skladu s nacionalnim pravom države članice prekršaja;
 - (c) na odluku o zabrani vožnje više se ne primjenjuje pravo na žalbu u državi članici prekršaja;
 - (d) ako je zabrana vožnje određena na fiksno razdoblje, njezino je trajanje najmanje tri mjeseca;

- (e) u trenutku obavješćivanja, preostalo razdoblje suspenzije ili ograničenja koje treba proteći na temelju zabrane vožnje iznosi više od mjesec dana; i
 - (f) osoba koja podliježe zabrani vožnje identificirana je kao vozač koji je počinio prekršaj kažnjiv zabranom vožnje.
- 2. Obavijest iz stavka 1. šalje se u skladu s postupkom iz stavaka 3. i 4.
 - 3. Nadležno tijelo države članice prekršaja ispunjava, potpisuje i šalje standardnu potvrdu za obavijest o zabrani vožnje („standardna potvrda o zabrani vožnje”) nadležnom tijelu države članice izdavanja u skladu s člankom 22. stavkom 3.a. Nadležno tijelo države članice prekršaja također prosljeđuje nadležnom tijelu države članice izdavanja odluku o zabrani vožnje i vozačku dozvolu osobe koja podliježe zabrani vožnje, ako je ona oduzeta.
 - 4. Standardna potvrda o zabrani vožnje prosljeđuje se u elektroničkom obliku. U toj se potvrdi na strukturiran način navode barem sljedeće informacije:
 - (a) naziv, poštanska adresa, adresa e-pošte i telefonski broj nadležnog tijela koje je izreklo zabranu vožnje u državi članici prekršaja;

- (b) vrsta počinjenog prekršaja kažnjivog zabranom vožnje;
- (c) opis činjenica koje su dovele do zabrane vožnje;
- (d) primjenjive pravne odredbe u državi članici prekršaja;
- (e) ako je primjenjivo, metodu upotrijebljenu za utvrđivanje prekršaja kažnjivog zabranom vožnje i rezultate odgovarajućih mjerenja u trenutku počinjenja tog prekršaja;
- (f) sljedeći podaci o osobi koja podliježe zabrani vožnje: ime i prezime; adresa koju država članica prekršaja koristi za komunikaciju; broj vozačke dozvole; ako je potrebno, nacionalni identifikacijski broj; te ako je dostupan, broj vozača;
- (g) točan opseg, sadržaj i trajanje zabrane vožnje, uključujući, ako je primjenjivo, datum početka postupka zabrane vožnje, datum na koji suspenzija ili ograničenje prestaje proizvoditi učinke, kodove navedene u dijelu E Priloga I. i sve dopunske uvjete koje je utvrdila država članica prekršaja;
- (h) razdoblje, u danima, zabrane vožnje koje je već proteklo u državi članici prekršaja, ako je primjenjivo;

- (i) ako je primjenjivo, svako razdoblje zabrane koje se primjenjuje u državi članici prekršaja ponovnog stjecanja postojeće vozačke dozvole ili podnošenja zahtjeva za novu vozačku dozvolu; i
 - (j) obavijest o tome je li osoba koja podliježe zabrani vožnje obaviještena o zabrani vožnje od strane države članice prekršaja, je li osoba koja podliježe zabrani vožnje podnijela žalbu na odluku kojom se izriče zabrana vožnje i je li osoba koja podliježe zabrani vožnje bila zastupana u žalbenom postupku.
5. Najmanje šest mjeseci prije datuma prenošenja Komisija provedbenim aktom utvrđuje:
- (a) format i sadržaj standardne potvrde o zabrani vožnje; i
 - (b) format za informacije iz članaka 15.f i 15.g.

Provedbeni akt iz prvog podstavka ovog stavka donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 26. stavka 2.

Članak 15.b

Specifikacije koje se odnose na jezik standardne potvrde o zabrani vožnje

1. Standardna potvrda o zabrani vožnje šalje se na bilo kojem službenom jeziku institucija Unije koji je službeni jezik države članice izdavanja ili na bilo kojem drugom službenom jeziku institucija Unije koji je država članica izdavanja prihvatila u skladu sa stavkom 2.
2. Svaka država članica može u bilo kojem trenutku navesti u izjavi koju dostavlja Komisiji da će prihvatiti standardne potvrde o zabrani vožnje na jednom ili više službenih jezika institucija Unije koji nisu službeni jezik države članica izdavanja. Dotična država članica u bilo kojem trenutku može izmijeniti ili povući takvu izjavu. Komisija te informacije stavlja na raspolaganje svim državama članicama, među ostalim u okviru mreže EU-u za vozačke dozvole, kako bi se državama članicama olakšalo obavješćivanje.
3. Država članica prekršaja nije obvezna prevesti odluku o određivanju zabrane vožnje.

Članak 15.c

Obveza države članice izdavanja da provede zabranu vožnje koju je odredila država članica prekršaja

1. Država članica izdavanja osigurava da njezina nadležna tijela imaju ovlasti oduzeti, ograničiti ili suspendirati vozačku dozvolu na temelju zabrane vožnje o kojoj su obaviještena u skladu s člankom 15.a.
2. Ne dovodeći u pitanje razloge za izuzeća utvrđene u članku 15.e, država članica izdavanja osigurava da u slučajevima u kojima njezina nadležna tijela prime standardnu potvrdu o zabrani vožnje u skladu s člankom 15.a, ta tijela, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 15.d, oduzimaju, suspendiraju ili ograničavaju vozačku dozvolu.

Članak 15.d

Provedba zabrane vožnje o kojoj je obaviještena država članica izdavanja

1. Ako zabrana vožnje podrazumijeva oduzimanje u državi članici prekršaja, država članica izdavanja:
 - (a) poduzima mjere koje imaju za posljedicu:
 - i. oduzimanje vozačke dozvole osobi koja podliježe zabrani vožnje; ili

- ii. ako oduzimanje nije predviđeno nacionalnim pravom države članice izdavanja, suspenziju vozačke dozvole na razdoblje utvrđeno u nacionalom pravu države članice izdavanja za tu vrstu prekršaja kažnjivog zabranom vožnje, procjenu sposobnosti ili kompetencija vozača za upravljanje vozilom i sve mjere koje se nakon te procjene smatraju primjerenima;
- (b) uzima u obzir, u mjeri u kojoj je to u skladu s njezinim nacionalnim pravom, dopunske uvjete koje osoba koja podliježe zabrani vožnje mora ispuniti i koji su već ispunjeni u državi članici prekršaja; i
- (c) evidentira mjere poduzete na temelju točke (a) ovog podstavka u svojem nacionalnom registru vozačkih dozvola za potrebe otkrivanja tih informacija u skladu s člankom 22. stavkom 3.a.

U slučaju oduzimanja, osoba koja podliježe zabrani vožnje može ponovno steći pravo na upravljanje vozilom, svoju vozačku dozvolu ili podnijeti zahtjev za novu vozačku dozvolu u skladu s člancima 10., 16. i 20.

2. Ako zabrana vožnje podrazumijeva suspenziju ili ograničenje, država članica izdavanja:
- (a) prema potrebi suspendira vozačku dozvolu ili ograničava valjanost vozačke dozvole osobe koja podliježe zabrani vožnje do datuma na koji suspenzija ili ograničenje koje je odredila i o kojem je obavijestila država članica prekršaja prestaje proizvoditi učinke ili za razdoblje koje odgovara razdoblju koje država članica izdavanja primjenjuje za tu vrstu prekršaja kažnjivog zabranom vožnje, ako završava prije razdoblja koje je odredila država članica prekršaja;
 - (b) evidentira poduzetu mjeru u svojem nacionalnom registru vozačkih dozvola i otkriva tu informaciju u skladu s člankom 22. stavkom 3.a;
 - (c) ako suspenzija ili ograničenje koje je odredila i o kojem je obavijestila država članica prekršaja podliježe i isteku određenog razdoblja i ispunjenju dopunskih uvjeta, uzima u obzir samo određeno razdoblje; i
 - (d) ako je država članica prekršaja odredila ograničenje i obavijestila o njemu, uzima ga u obzir u mjeri u kojoj je to u skladu s pravom države članice izdavanja u smislu njegove prirode.

3. Ne dovodeći u pitanje razlog za izuzeće iz članka 15.e stavka 1. točke (a), pri donošenju mjera na temelju ovog članka državu članicu izdavanja obvezuju i ona se oslanja na informacije i činjenice koje je dostavila država članica prekršaja u skladu s člankom 15.a.
4. Država članica izdavanja poduzima mjere iz ovog članka ili donosi odluku da se razlog za izuzeće na temelju članka 15.e primjenjuje bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u rokovima, ako ih ima, utvrđenima nacionalnim pravom u pogledu zabrana vožnje.
5. Ništa u ovoj Direktivi ne sprečava državu članicu prekršaja da:
 - (a) ne prizna valjanost vozačke dozvole koja je ponovno stečena ili novostečena tijekom razdoblja zabrane koje se primjenjuje u državi članici prekršaja za ponovno stjecanje postojeće vozačke dozvole ili podnošenje zahtjeva za novu vozačku dozvolu; i

- (b) provede zabranu vožnje na svojem državnom području tijekom cijelog njezina trajanja, u skladu sa svojim nacionalnim pravom te ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- i. ako je država članica izdavanja obaviještena o zabrani vožnje koja sadržava dopunske uvjete u skladu s člankom 15.a, država članica prekršaja može nastaviti primjenjivati tu zabranu vožnje na svojem državnom području sve dok osoba koja podliježe zabrani vožnje ne ispunji te uvjete; u tom slučaju, država članica prekršaja u okviru mreže EU-a za vozačke dozvole navodi datum kada je osoba koja podliježe zabrani vožnje ispunila dopunske uvjete;
 - ii. ako je država članica izdavanja pozitivno ocijenila da osoba koja podliježe zabrani vožnje ispunjava uvjete koji se u državi članici izdavanja primjenjuju za ponovno stjecanje njezine vozačke dozvole ili podnošenje zahtjeva za novu vozačku dozvolu, smatra se da je država članica prekršaja ispunila dopunske uvjete povezane sa zabranom vožnje o kojima je obaviješteno u skladu s člankom 15.a; u tom slučaju, država članica izdavanja u okviru mreže EU-a za vozačke dozvole navodi datum na koji se smatra da je osoba koja podliježe zabrani vožnje ispunila primjenjive uvjete.

6. Ništa u ovoj Direktivi ne sprečava državu članicu izdavanja da procijeni sposobnost i kompetencije imatelja vozačke dozvole za upravljanje vozilom i, nakon te procjene, poduzme sve mjere koje smatra primjerenima u skladu sa svojim nacionalnim pravom, uzimajući u obzir i mjere koje je poduzela država članica prekršaja, ako postoji razlog za vjerovanje da sposobnost ili kompetencije imatelja vozačke dozvole za upravljanje vozilom predstavljaju rizik za sigurnost na cestama.

Članak 15.e

Razlozi za izuzeće

1. Država članica izdavanja ne poduzima mjere iz članka 15.d stavaka 1. i 2. ako je:
 - (a) standardna potvrda o zabrani vožnje nepotpuna ili očito netočna, a podaci koji ili nedostaju ili su točni, kako je primjenjivo, nisu dostavljeni u skladu sa stavkom 3. ovog članka;
 - (b) na temelju informacija primljenih od države članice prekršaja u skladu s člankom 15.f stavkom 2. točkom (b) utvrđeno da bi zabrana vožnje već završila u državi članici prekršaja na datum na koji bi država članica izdavanja donijela mjere iz članka 15.d stavaka 1. ili 2.

2. Država članica izdavanja može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, odlučiti primijeniti i sljedeće razloge za izuzeće:
- (a) zabrana vožnje odnosi se na prekršaj kažnjiv zabranom vožnje koji, na temelju informacija o kojima je obaviješteno na temelju članka 15.a., ne bi doveo do zabrane vožnje na temelju prava države članice izdavanja;
 - (b) zabrana vožnje određena je samo zbog prekoračenja ograničenja brzine, a primjenjivo ograničenje brzine u državi članici prekršaja prekoračena je za manje od 50 km/h;
 - (c) za zabranu vožnje nastupila je zastara u skladu s pravom države članice izdavanja;
 - (d) prema pravu države članice izdavanja postoji imunitet ili povlastica, zbog čega nije moguće provesti zabranu vožnje;
 - (e) postoje ozbiljni razlozi za vjerovanje da bi se mogla prekršiti temeljna prava ili temeljna pravna načela iz Povelje Europske unije o temeljnim pravima; ili
 - (f) vozačka dozvola na koju se odnosi obavijest već podliježe mjerama iz članka 15.d stavaka 1. ili 2. koje su poduzete na temelju neke ranije obavijesti i koje su duljeg trajanja.

3. Država članica izdavanja može zatražiti sve potrebne informacije kako bi ispitala primjenjuje li se razlog za izuzeće iz stavaka 1. ili 2. Država članica prekršaja bez odgode dostavlja tražene informacije i može dostaviti sve dodatne informacije ili komentare koje smatra relevantnima.

Informacije dostavljene u skladu s ovim stavkom ne uključuju osobne podatke osim onih koji su nužni za primjenu stavaka 1. i 2. i upotrebljavaju se isključivo u svrhu primjene tih stavaka.

Članak 15.f

Informacije koje države članice trebaju razmjenjivati pri provedbi zabrane vožnje koju je odredila država članica koja nije država članica izdavanja

1. Nadležno tijelo države članice izdavanja bez odgode obavještuje nadležno tijelo države članice prekršaja, na strukturiran način i u elektroničkom obliku, u skladu s člankom 22. stavkom 3.a, o mjerama poduzetima na temelju članka 15.d ili o odluci da se primjenjuje razlog za izuzeće na temelju članka 15.e zajedno s razlozima za odluku.
2. Ako je primjenjivo, nadležno tijelo države članice prekršaja bez odgode obavještuje nadležno tijelo države članice izdavanja:
 - (a) o svim okolnostima koje utječu na određenu zabranu vožnje;
 - (b) o završetku zabrane vožnje u državi članici prekršaja.

Članak 15.g

Informacije koje treba dostaviti i pravni lijekovi dostupni osobi koja podliježe zabrani vožnje koju je odredila država članica koja nije država članica izdavanja

1. Država članica izdavanja, u mjeri u kojoj je to moguće, obavještuje osobu koja podliježe zabrani vožnje o obavijesti na temelju članka 15.a., najkasnije 20 radnih dana nakon primitka obavijesti u skladu s postupcima na temelju njezina nacionalnog prava.
2. U informacijama koje treba dostaviti osobi koja podliježe zabrani vožnje navodi se barem sljedeće:
 - (a) imena, poštanske adrese, adrese e-pošte i telefonski brojevi tijela nadležnih za provedbu zabrane vožnje i države članice izdavanja i države članice prekršaja; i
 - (b) pravni lijekovi dostupni u skladu s pravom države članice izdavanja, te pravo na saslušanje.
3. Država članica izdavanja obavještuje osobu koja podliježe zabrani vožnje u skladu s postupcima u njezinu nacionalnom pravu i unutar rokova propisanih za obavijesti o sličnim mjerama u njezinu nacionalnom pravu, barem o sljedećem:
 - (a) donošenju mjera na temelju članka 15.d stavaka 1. i 2.;
 - (b) pojedinostima o tim mjerama;

- (c) pravnim lijekovima dostupnima u skladu sa svojim nacionalnim pravom za osporavanje tih mjera; i
 - (d) postupku koji se primjenjuje za ponovno stjecanja postojeće vozačke dozvole ili stjecanje nove vozačke dozvole.
4. Države članice osiguravaju dostupnost odgovarajućih pravnih lijekova protiv odluka ili mjera donesenih na temelju članaka od 15.a do 15.g, a osobito protiv neprimjenjivanja razloga za izuzeće. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se pravodobno pružaju informacije o tim pravnim lijekovima kako bi se oni mogli djelotvorno iskoristiti.
5. Zabrana vožnje prijavljena u skladu s člankom 15.a može se osporiti samo u postupku pokrenutom u državi članici prekršaja.
6. Država članica prekršaja i država članica izdavanja međusobno se obavješćuju o pravnim lijekovima koji se traže protiv odluka ili mjera donesenih na temelju članaka od 15.a do 15.g. Na zahtjev države članice izdavanja država članica prekršaja dostavlja državi članici izdavanja sve potrebne informacije za potrebe stavka 3. ovog članka.”;

4. u članku 22. umeće se sljedeći stavak:

„3.a Sva komunikacija između država članica na temelju članaka od 15.a do 15.g odvija se putem mreže EU-a za vozačke dozvole. U tu svrhu države članice nacionalnim kontaktnim točkama koje su imenovane za potrebe članaka od 15.a do 15.g. odobravaju pristup mreži EU-a za vozačke dozvole.

Države članice osiguravaju da njihove nacionalne kontaktne točke surađuju s tijelima nadležnima za provedbu zabrana vožnje obuhvaćenih ovom Direktivom, posebno kako bi se osigurala pravodobna razmjena svih potrebnih informacija.”;

5. u članku 23. umeće se sljedeći stavak:

„2.a Do ... [četiri godine od datum stupanja na snagu ove Direktive] i svakih pet godina nakon toga, u okviru informacija dostavljenih u skladu sa stavkom 2. ovog članka, države članice, na temelju podataka prikupljenih za svaku kalendarsku godinu, obavješćuju Komisiju o:

- (a) broju obavijesti primljenih u skladu s člankom 15.a stavkom 1., raščlanjeno po državi članici prekršaja;
- (b) broju pozivanja na razlog za izuzeće na temelju članka 15.e, uključujući primijenjene razloge za izuzeće, raščlanjeno po državi članici koja dostavlja obavijest; i

- (c) svim korisnim informacijama u vezi s pravilnim funkcioniranjem i učinkovitošću ove Direktive na temelju članaka od 15.a do 15.g, među ostalim u vezi s pravnim lijekovima.”;

6. u članku 24. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

- „(c) mogućnost daljnjeg proširenja primjene članaka od 15.a do 15.g na zabrane vožnje određene na temelju prometnih prekršaja koji nisu prekršaji kažnjivi zabranom vožnje kako bi se prema potrebi dodatno poboljšala mreža EU-a za vozačke dozvole te kako bi se smanjilo administrativno opterećenje i optimizirali postupci obavješćivanja te dodatno olakšala provedba zabrane vožnje izrečene u državi članici koja nije država članica izdavanja ili uobičajenog boravišta.”;

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice do ... [tri godine od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] donose i objavljuju mjere potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Države članice primjenjuju te mjere od ... [četiri godine od datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni].

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice od stupanja na snagu ove Direktive osiguravaju da Komisija, u roku dovoljnom za podnošenje primjedaba, bude obaviještena o svim nacrtima zakona i drugih propisa koje one namjeravaju donijeti u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament

Predsjednica

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica